

Właściciel wzoru wspólnotowego: Strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wzoru wspólnotowego: Diesel SpA

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do wzoru: Słowne wspólnotowe i międzynarodowe znaki towarowe „DIESEL” zarejestrowane dla klas 3, 9, 14, 16, 18, 24 i 25

Decyzja Wydziału Unieważnień: Uwzględnienie wniosku o unieważnienie prawa do wzoru

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- Nieprzekazanie stronie skarżącej CD z fakturami;
- Niezawieszenie postępowania;
- Strona skarżąca jest właścicielem hiszpańskiego znaku towarowego nr 2 585 042 „S.D.D. SUPER DIESEL DAIREK”;
- Inny dowód używania przedstawiony przez stronę wnoszącą o unieważnienie prawa do wzoru nie byłby wystarczający;
- Różnice między oznaczeniami.

Skarga wniesiona w dniu 13 maja 2014 r. – Davó Lledó przeciwko OHIM – Administradora y Franquicias América i Inversiones Ged (DoggiS)

(Sprawa T-335/14)

(2014/C 253/50)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: José-Manuel Davó Lledó (Cartagena, Hiszpania) (przedstawiciel: J. V. Gil Martí, abogado)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą byli również: Administradora y Franquicias América, SA oraz Inversiones Ged Ltda (Santiago de Chile, Chile)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 13 marca 2014 r. w sprawie R 824/2013-1 i w związku z tym utrzymanie w mocy pierwotnej decyzji Wydziału Unieważnień z dnia 18 lipca 2013 r. na mocy której oddalono wniosek Administradora y Franquicias América, SA oraz Inversiones Ged Ltda o unieważnianie wspólnotowego znaku towarowego nr 8 894 826 „DoggiS”, nakazanie owym przedsiębiorstwom przestrzegania owego stwierdzenia wraz z wszelkimi jego skutkami oraz obciążenie strony pozwanej i interwenientów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Graficzny znak towarowy z elementem słownym „DoggiS” dla towarów i usług z klas 29, 30 i 43 – zgłoszenie nr 8 894 826.

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Skarżący.

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Administradora y Franquicias América, SA oraz Inversiones Ged Ltda.

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Rejestracja znaku towarowego dokonana w złej wierze.

Decyzja Wydziału Unieważnień: Oddalenie wniosku o unieważnienie.

Decyzja Izby Odwoławczej: Uwzględnienie odwołania, uchylenie decyzji Wydziału Unieważnień i unieważnienie zaskarżonego wspólnotowego znaku towarowego.

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 76 i art. 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 15 maja 2014 r. – Kurczenko przeciwko Radzie

(Sprawa T-339/14)

(2014/C 253/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Serhij Witalijowycz Kurczenko (Czuhujiw, Ukraina) (przedstawiciele: B. Kennelly i J. Pobjoy, barristers, M. Drury i A. Swan, solicitors)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2014/119/WPZiB z dnia 5 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. L 66, s. 26) i rozporządzenia Rady (UE) nr 208/2014 z dnia 5 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. L 66, s. 1) w zakresie, w jakim stosują się one do strony skarżącej; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Rada nie zidentyfikowała właściwej podstawy prawnej. Artykuł 29 TUE nie był właściwą podstawą prawną dla decyzji, gdyż w zastrzeżeniach wysuniętych wobec skarżącego nie został on określony jako osoba, która działała na szkodę państwa prawnego i praw człowieka na Ukrainie (w rozumieniu art. 21 ust. 2 i art. 23 TUE). Ponieważ decyzja była nieważna, Rada nie mogła oprzeć się na art. 215 ust. 2 TUE w celu uchwalenia rozporządzenia. W chwili nałożenia środków ograniczających przed żadnym sądem nie wysuwano wobec skarżącego jakiegokolwiek oskarżenia lub roszczenia, według których jego działalność groziła działaniem na szkodę państwa prawnego lub praw człowieka na Ukrainie.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Rada nie spełniła kryteriów dotyczących umieszczenia w wykazie, mianowicie w odniesieniu do tego, że osoba została „wskazana jako odpowiedzialna” za defraudację ukraińskich funduszy państwowych oraz za naruszenia praw człowieka na Ukrainie lub jest powiązana z kimkolwiek, kto został wskazany w tym charakterze. Jedynym wymienionym powodem umieszczenia skarżącego w wykazie było to, że twierdzono, iż wszczęto wobec niego na Ukrainie postępowanie karne, aby przeprowadzić „dochodzenie” w sprawie przestępstw powiązanych ze sprzeniewierzeniem ukraińskich środków publicznych i ich nielegalnym przesyłaniem poza Ukrainę. Nie wysuwa się zatem nawet twierdzenia (jeśli zastosować rozumowanie Sądu w wyroku w sprawie T-256/11 Ezz), że skarżący był osobą odpowiedzialną za defraudację ukraińskich funduszy państwowych lub za naruszenia praw człowieka na Ukrainie lub był powiązany z osobą właściwie wskazaną jako taka.